

išče in išče, brez konca in kraja, kogar bi h kakršni-
koli tožbi zoper mene pridobil, dobro vedoč, da ga
vsi podpirajo. Žalostno! Slobodno Ogrizeku in Bog
mu „požegnaj“ občinsko, še zmiraj z žebli in deskami
zagrajeno vodo. Za učitelja seveda pa je vsaka škod-
ljiva mlaka dobra, naj še bode tako daleč od šole.
Janez Adamič, upokoj. šolovodja.

Iz Laškega trga. Zopet smo prisiljeni, da ti,
dragi „Štajerc“, poročamo nekaj iz našega kraja in
sicer sedaj o našem konzumu. Najprva nesreča tega
podjetja je bila, da so tiste tercijalke, katere so nesle
nakupne knjižice iz kolodvora Gorišek v kaplanijo,
te knjižice po mostu raztrosile. To je bil prvi znak,
bilo je to nekako znamenje, da društvo ne bode imelo
nobene sreče in vspeha. V konzumu se je pred par
mesci vse spremenilo. Prišel je v njega veleznani g.
Zorko kot poslovođaja. Kmetje niso ž njim kar
nič zadovoljni, ker ne dela po njihovi volji in ker
ga je po sili društvu „zveza“ vrinila. Poslovođaja je
sicer lepo ime, a kdor ga nosi, moral bi vsaj tudi
biti v najvažnejših trgovskih rečeh podučen. Zorko
je služil kot pek, bil je tudi celo, ako se ne
motimo, svoj čas že za mlinarja. Sedaj pa je na-
enkrat v par dnevih napravil nekje svoj trgovski
kurz (?) in je kot poslovođaja sprejel konzumno
društvo pod svoje vodstvo. Radi tega je v društvu
sedaj h koncu vse drugače. Šolarke so postale kasirke.
Ker pa imajo zelo malo opravka s postrežbo kupovalcev,
si kratijo čas s tem, da pestujejo pse in mačke. Go-
stilna je predrugačena, sedaj ima konzum celo salon
urejen za same gospodske goste. Pa kaj pomaga
to, ker kmetje in gospoda že zdavna več ne marajo
za to gostilno posebno ne, ker je vino pre—dobro.
Konzumnim udom se vedno in vedno nekaj kvasi od
nekih procentov, katere bodejo dobili. No, kdo pa že
je dobil kak procent pri nas, kdo ga je dobil sploh
na celem svetu kedaj od kakega konzuma? Ko bode
kaša dovolj presoljena, potem bodejo naenkrat vsi
gospodje zapustili, seveda s tihega, konzum, kmetu
pa se bode reklo: „Le pojej to, kar smo ti mi skuhali!“
Kmetje, pazite, da se vam ne bode taka pesem za-
godla, kakor se je pred kratkim v Vitanju zapeljanim,
ubogim gospodarjem. Več kmetov.

Zunanje novice.

Nemiri na Hrvaškem. Na Hrvaškem še vedno
traje. V noči od 21. do 22. t. m. so se prigodili veliki
razgredi v Ludbregu (okraj Varaždin). Nad 3000 obo-
roženih kmetov je udarilo na mesto Ludbreg. Opu-
stošili so popolnoma hranilnico, občinski urad in
poslopje okrajne državne oblasti. Še tisto noč sta došla
dva eskadrona ulancev in nekatere kompanije 16. peš-
polka v Ludbreg. Tudi državni pravdnik (štatsanwalt)
na dva preiskovalna sodnika sta prišla tje. Veliki
nemiri so se godili dan pozneje na gori Ivančici.
Seljaki so prišli iz „Prigorskih vasi“ na goro. Zbrali
so se proti jutru. O tem so se takoj obvestili orožniki
v Golubovcu in so se napotili na goro, da razvidijo,
kaj je na stvari. Seljaki so se na to naglo umaknili

na Ivanečko stran gore, kjer so trčili skupaj z vo-
jaško patrulo in nekaterimi gozdnimi čuvaji. Tu je
prišlo do spopada. Kmetje so hoteli iti naprej, a gozdni
čuvaji so jim to hoteli zabraniti. Nato so seljaki za-
čeli rabiti silo, odvzeli so čuvajem puške in so kre-
nili potem proti mestu Ivanec. Med potjo so se zopet
poprijeli z orožniki, kateri so z bajoneti težko ranili
dva kmeta. Poklicani vojaki so prijeli 12 kmetov in
jih odpeljali v varaždinske zapore. V noči od nedelje
na ponedeljek so užgali kmetje na gori Ivančici lovsko
kočo grofa Bombelesa in na več krajih na gori so
zapalili dinamit. Pokanje dinamita je bilo tako hudo,
da se je čulo daleč preko štajerske meje. Prihodnjo
noč so bili vsi vrhovi zagrebške gore in Ivančice raz-
svetljeni s kresovi. Stanje je vsaki dan strašnejše.
Vojaštva je že toliko, da ga nimajo več kje nastaniti.
V okolici zabovško-zlatarski so vojaki nastanjeni v
živinskih vagonih. Sedaj je porazmeščeno vojaštvo v
Zagorju po sledečih krajih: Glavno prebivališče za-
povednika je v Varaždinu, večji oddelki bataljoni in
stotnije pešcev so nastanjeni v okolici varaždinski,
novomaroški, zlatarski in ivanečki. V okolici klanječki,
predradski, bistrški, stubiški in radobojski nastanjeno
je konjenišvo, ulanci in dragonci. Poleg teh so pa
po vsem Zagorju orožniki, domači in madjarski. Te dni
je tožilo državno pravdnništvo v Varaždinu 3 seljakov
radi zločina ustaje. Kmalu bode prišel trenutek, ko
bode ban, kateri je na Hrvaškem postavljen za
kraljevega namestnika, ostavil Hrvaško. — Bog
daj, da bi vladal skoraj mir na Hrvaškem!

Zaradi ene krone. Blagor jim, ki so usmiljenega
srca. Pred kratkim se je obesil cerkveni sluga, ki je
zapustil sedem nepreskrbljenih otrok. Obesil se je,
ker mu je prejšnji dan župnik odpovedal službo, in
sicer zato, ker mu ni izročil neke krone, ki je bila
po mnenju župnika na darovalnem krožniku. Toraj
zaradi ene same krone je župnik dovedel ubozega
slugo, da je moral smrt storiti.

Obsojen duhovnik. V Trentonu je obsodil sodnik
duhovnika, po imenu George Alena iz Morisvile onkraj
nevjersejske meje v 10-letno ječo, ker je hodil v
Trenton — krast kokoši.

Gospodarske stvari.

Zlatoritka. Češče, kakor navadno mislimo, po-
končajo zlatoritkine gosenice listje na sadnem drevju;
istotako uničijo tudi zelenje marsikaterega gozdnega
drevesa. Vendar ne pojedjo listja popolnoma, kakor
gosenice glogovega belina, ampak puste mu njegovo
ogrodje, sestavljeno iz pojedinih žlič. Nekoliko manjše
so od gosenic glogovega belina, temnosivorujave in
ozaljšane z dvema rudečima progama po hrbtu in z
belimi lišami po bokih. Vsa gosenica je pokrita z
rumenorujavo dlako in se zaprede v začetku meseca
rožnika med pripognjenimi in nagubanimi listi. Me-
seca rožnika ali malega srpana izlezejo iz zapredka
beli, samo na zadkovem koncu rjasto dlakavi metulji.